

ŠPORT IN ZDRUŽENO DELO

Belinka in Olimpija

Ženska selekcija rokometnega kluba BELINKA OLIMPIJA, prva ekipa deklet iz Slovenije, ki se je prebila v najmočnejši zvezni razred in eden redkih slovenskih prvoligašev, je imela in še vedno ima veliko finančnih težav. Zaradi tega je bil v nevarnosti tudi njen obstoj med najboljšimi v Jugoslaviji. Sredstva, ki jih dobi RK Olimpija, ne zadostujejo niti za dolga in draga potovanja na prvenstvena srečanja. Vse to pa je nagnalo upravo kluba, ki jo vodi predsednik Igor Makovec, da poišče pokrovitelja, ki bi denarno in moralno podpril prizadevanja rokometasice pri doseganju vrhunskih rezultatov.

Delavci bežigradske DO Belinka so tudi tokrat imeli posluh za težave športnikov. Odzvali so se željam kluba, da mu nudijo materialno pomoč odvisno pač od lastnih možnosti ter doseženih rezultatov rokometnega kluba.

Tako je v novi tekmovalni sezoni Olimpija dobila predznak Belinka. Z novim imenom in ob dokaj solidni materialni varnosti je ženska ekipa BELINKA OLIMPIJA dobro štartala v novi sezoni. Dekleta so po 8. kolu v zlati sredini. Forma se nenehno izboljšuje; še bodo napredovale.

V takšnem vzdušju je bilo tudi srečanje rokometasice in vodstva Olimpije s predsedni-

kom skupščine naše občine Vladom Bežnikom in sodelavci ter predstavnik delovne organizacije Belinka. Ob srečanju, ki so ga pripravili pred praznikom republike v »rdečem kotičku«¹ hale Tivoli, so se pogovarjali o problemih, ki žulijo RK Belinko Olimpijo ter o njihovih skupnih ciljih za prihodnje obdobje.

Izrazili so obojestransko zadovoljstvo. Vodja ekipe in članica jugosi. vrste na olimpijskih igrah Alenka Cuderman, mlada reprezentantka Sonja Čotar in tovarišice so obljubile, da bodo ime Belinke dostojno predstavljale doma in v tujini, predstavniki delovne organizacije Belinke pa, da bodo v mejah svojih materialnih možnosti pomagali dekletom, da se razvijejo v vrhunske igralkice in tako slovenski ženski rokomet, ob veliki zaslugi Bežigradčanov, popeljejo v sam vrh jugoslovanskega rokometu.

IVAN ŠUČUR

V STENAH

Vzporni alpinistov s Črnuč

Navkljub letošnjemu slabemu, deževnemu poletju, ki ni bilo primerno za težje alpinistične vzpone v tujini, so črnuški alpinisti uresničili nekaj davnih želja v zahodnih Alpah in Dolomiti. Avgusta je Mirko Kranjc s splezalcem iz soškega alpinističnega odseka preplezal slavn Bonattijev steber v 1000-metrski granitni skalni spici Dru (1000 m, VI A 2, 14 ur). Boris Benedičič je s splezalcem Avbljem iz AO Delo preplezal nekaj zelo zahtevnih prostih smeri v Dolomitih z oceno VII -. Ponovili so tudi nekaj zelo zahtevnih smeri v naših Alpah - v Triglavski steni, Mangartu, Vršacu, Šitah in Jalovcu. Kot vodniki pa so sodelovali pri vodenju DO Teol na drugi najvišji avstrijski vrh Grossvenediger; pohod je kljub megli in sneženju lepo uspel.

Zelo lepo napreduje tudi generacija plezalcev, ki so jo začeli vzgajati pred letom dni. Med njimi izstopata Milan Črv s 60 vzponi in Dragan Todorović z zelo lepimi vzponi. Okoli 1. novembra so obiskali Paklenico in tem preplezali 40 smeri; nekatere so bile ekstremno težke z oceno VII.

V začetku leta 1985 bodo pripravili plezalno šolo, poleti pa načrtujejo obisk v severni Norveški in plezanje v stenah tamkajšnjih fjordov.

D. P.

Namizni tenis

TVD Partizan Bežigrad vabi ljubitelje namiznega tenisa na rekreativno vadbo ob torkih in četrkih od 17.30 do 18.30 v dvorano Družbenega doma Stadion, Staničeva 41.

šport

TVD PARTIZAN DOL

Poslej dva odbora

Novembra je bil v Dolu občini zbor TVD Partizan. Društvo je glavni nosilec športa in rekreacije v krajevnih skupnostih Dol in Beričevo, posamezni člani pa so tudi iz Podgorice, Savelj, Dolskega in od drugod. Na običnem zboru so podali pregled delovanja za preteklo štiriletno obdobje in sprejeli smernice za še bolj uspešno delovanje na področju športa in rekreacije.

Športniki so dosegli nekaj nadpovprečnih uspehov, predvsem v smučarskem teku, biatlonu in delno tudi kolesarstvu (štirje olimpijci, osvojena državna prvenstva, sodelovanje posameznih članov in članic na svetovnih prvenstvih itd.). Množičnost in rekreacija, kar je pravzaprav osnova društev Partizan, pa je bila nekako v senci teh dogajanj. Zaradi tega je večkrat prišlo tudi do razhajanj med posameznimi člani društva in tudi do konfrontacije med posameznimi panogami in sekcijami. Da bi se stvari uredile so se angažirale tudi družbenopolitične organizacije iz obeh krajevnih skupnosti (SZDL, ZK) ter krajevni skupnosti Dol in Beričevo. Predlaganih je bilo več variant, po skrajni varianti naj bi Partizan gojil samo rekreativno dejavnost, aktivni športniki pa naj bi ustanovili športno društvo. Po več sestankih pred običnim zborom je prevladalo mnenje, da se občnemu zboru predloži, naj bodo vsi - rekreativci in aktivni športniki - v enem društvu, vendar pa naj ima vsaka panoga svoj izvršni odbor.

Občni zbor je bil dobro obiskan, kar je znak, da je šport

in rekreacija v Dolu »glavna postranska dejavnost«. Le mladine je bilo na zboru zelo malo.

Dosedanji predsednik Franc Kuhar je pohvalil vse, ki imajo zasluge za dosežene uspehe in opozoril tudi na nekatere negativne pojave v preteklosti. Poudaril je, da mora biti občni zbor mejniki za še boljše delo na tem področju, vse morebitne razprtije pa pozabljene.

Občni zbor je vodil Brane Aleš. Iz poročil posameznih odborov je bilo razvidno, da ima društvo 274 članov in članic, od pionirjev do veterani, ki vadijo v desetih sekcijah in sicer v rekreativni dejavnosti - splošna vadba, smučarski skoki, kegljanje, balinanje, nogomet, streljanje, šah in kolesarstvo kot »dvoživka«, med aktivnimi športi pa so smučarski teki in biatlon ter delno kolesarstvo.

Vsaka sekcija oziroma panoga je imela tudi svojega voditelja ali trenerja. Le biatlonci so v zadnjem času ostali brez pravega vodstva, ker njihov trener zaradi zamenjave službe nima več toliko možnosti ukvarjati se s to zahtevno panogo.

Iz razprave po poročilih je bilo razvidno, da so ljudje dobro seznanjeni z delom v društvu. V tem duhu je bilo tudi več predlogov za poživitev delovanja, posebej na rekreativnem področju. Občni zbor je pozdravil tudi delegat Kolesarske zveze Slovenije Roman Grm, ki je Vidi Uršič in Jožetu Uršiču podelil medalji za osvojevo republiko prvenstvo v kolesarstvu med veterani.

Na zaključku so izvolili novo vodstvo društva. Predsednik je Anton Velepec, podpredsednik Zoran Polič, tajnik Janez Grad in blagajnik Jože Jerman. Predsednik izvršnega odbora za rekreacijo je Miro Grad, podpredsednik pa Bojan Bunc. Predsednik izvršnega odbora za vrhunski šport je Brane Slabanja, podpredsednik pa Lado Smrekar. Člani nadzornega odbora so Vinko Kuhar, Janez Drnovšek in Fani Simenc.

J. J.

ODBOJKA NA ČRNUČAH

Če bi bilo le več denarja...

Odbojka na Črnučah ima že 30-letno tradicijo. Ko se je leta 1976 odbojka celotne ljubljanske regije združila, je kvaliteta tega lepega športa naglo padla, na Črnučah pa so zgubili status zveznega odbojkarskega ligaša.

»Ker ta v osnovi dobro zasnovani selekcijski sistem ni zaživel, kot so pričakovali leta 1980, smo se spet vrnili na Črnuče. Ponovno smo začeli pridno delati z mladimi, posebej v šolah in odbojka se pri nas spet uveljavlja,«¹ pravi predsednik odbojkarske sekcije pri TVD Partizan Črnuče Alojz Grah.

Sekcija združuje 135 članic in članov in še večkrat 200 mladih odbojkarjev, ki se razvijajo pod okriljem šolskega športnega društva na osnovni šoli Maksa Pečarja. Začetne treninge obiskuje 65 mladih.

Odbojkarji so iz vse občine, največ pa jih je s Črnuč, iz Savskega naselja in z osnovne šole Danile Kumar.

Poleg odbojkarjev, ki so vključeni v redni tekmovalni sistem, so aktivni tudi rekreativci - naknadni igralci, ki s svojo izkušnostjo in zrelostjo veliko pomagajo trenerjem pri vzgoji mladih odbojkarjev. S Črnuč je šest reprezentantov v različnih republiških selekcijah.

»Dotacije so preskromne. V sedanjih gospodarskih razmerah tudi prosjačenje ne navzve več niti denarja za stroške potovanja in najemnine za sicer majhno in zelo drago dvorano. Zato se pogosto dogaja, da igralci sami, kot tudi trenerji, plačujemo iz lastnega žepa to in ono, kar bi sicer moral plačati klubski blagajnik. Da bi prihranili nekaj de-

narja dekleta sama pospravljajo in čistijo šolsko dvorano v kateri treniramo in imamo tekme,«¹ pravi Marjan Kumer, eden izkušenih odbojkarjev.

Lani so z delovno akcijo uredili staro in zapuščeno igrišče in garderobo ob tovarni Elma, kjer se ob lepem vremenu zbira veliko število mladih. Gre za najlepše zunanje igrišče za odbojko v Ljubljani. Prispevali so čez 2000 delovnih ur.

Trener ženske ekipe Žarko Maraičič, pravi:

»Tekmujemo v II. republiški ligi - zahod. Trenutno smo na 2. mestu. Naš cilj je uvrstitev v prvo slovensko ligo. Letos smo bili na sedemdesetih pripravih na Jezerskem, toda dekleta so sama plačala vse stroške bivanja. Trenirajo kot fantje 3-krat tedensko.«¹

Fantje so trenutno na 6. mestu.

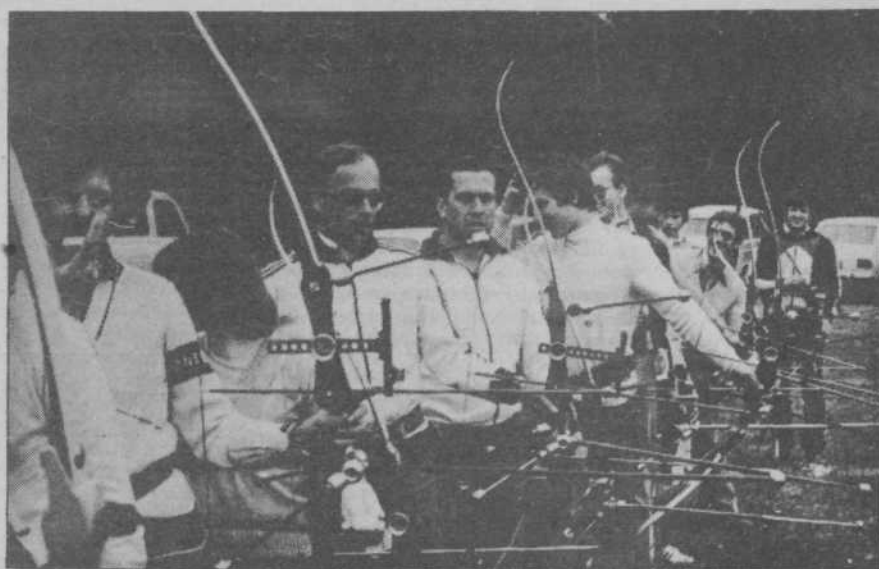
»Letos želimo doseči 3. mesto v republiški ligi. Konkurenca je izredno močna in več od tega za sedaj od pomlajenega moštva ne smemo pričakovati, pravi trener Matevž Kumer.

Pa še imena tekmovalcev: moški - Marjan Gorenc, Bojan Zadavec, Tomaž Kumer, Gregor Kumer, Marjan Kumer, Borut Plešej, Marko Zalar, Matjaž Pelan, Iztok Bombač, Andrej Andolšek, Milan Grah, Matej Ivanc, Tomaž Pokrivač, Aleš Kozlevčar in Marjan Čebular; ženske - Mojca Markuš, Darja Muhič, Mateja Hribar, Vika Strajnar, Lidija Strajnar, Gordana Kerin, Bojana Hrovatič, Tadeja Čergan, Mateja Čamernik, Andreja Kočar, Maja Kunstelj, Sabina Černjavec in Alenka Lenčič.

I. Š.

ZBOR OBČANOV / 7

10 LET LOKOSTRELSKEGA KLUBA JUGOBANKA

Od začetnih korakov do vrhunskih dosežkov

Letos mineva deset let od ustanovitve ljubljanskega lokostrelskega kluba Jugobanka, ki je bil tako po množičnosti kot po kvaliteti eden prvih v Sloveniji. Bežigradski lokostrelci so se sredi novembra ob svojem jubileju zbrali na slovesnosti v lokostrelski sobi motela Tikveš ob Koseškem bajerju in z nagovori, podelitvijo priznanj in veselico proslavili ta športni dogodek. Pismo priznanje za obveščanje javnosti o dejavnosti lokostrelcev so podelili tudi našemu glasilu.

Predsednik LLK Jugobanka Franc Merela je dejal:

»Lokostrelstvo je čedalje bolj priljubljen šport med mladino. Tihi zven loka, srebrni blišč puščice med letom, votel udarec, ko prileti v tarčo - to prevzame domišljijo. Stalno narašča število navdušencev.«¹

Kako pa se je začelo?

»Z lokostrelskim športom v Ljubljani so se nekateri posamezniki začeli ukvarjati že dosti prej. Prebrali so tujo literaturo, spremljali rezultate lokostrelskih tekmovanj v Jugoslaviji in svetu, opazovali nenehni razvoj lokostrelske opreme tako na tekmovalnem kot rekreativnem lovskem področju. Vendar je poteklo kar nekaj let, predno so se ti posamezni lokostrelski entuziasti začeli med seboj spoznavati in sodelovati. Rezultat teh aktivnosti je bil nastanek enega prvih lokostrelskih klubov, ki je v dosedanjem delovanju dal izredno velik pečat slovenskemu in jugoslovanskemu lokostrelstvu.«¹

Z organizirano vadbo in neprestanim večanjem članstva so v sorazmerno kratkem času oblikovali dve skupini lokostrelcev, ki so v Sloveniji in Jugoslaviji posegali po najvišjih mestih. Prva skupina se je usmerila v lokostrelsko disciplino FIELD - poljsko streljanje, ki do tedaj pri nas ni imela privrženec, druga je negovala klasično disciplino FITA, ki je bila tudi uradna disciplina na olimpijskih igrah od leta 1972 dalje.

»V letih 1975-79 so naši lokostrelci v obeh disciplinah dosegli odlične rezultate ne samo na tekmovalnih v Jugoslaviji, marveč tudi na številnih kvalitetnih mednarodnih lokostrelskih turnirjih v tujini. Številni od njih so postali člani državne reprezentance in jo častno zastopali,«¹ je dejal Franc Merela.

Urban Dermastia, ki tudi od samega začetka bdi nad razvojem kluba, pravi:

»Dobri rezultati članov kluba in naklonjenost medijev javnega obveščanja, ki so od vsega začetka z zanimanjem spremljali razvoj

našega kluba, so pripomogli, da je ljubljanska Jugobanka prevzela pokroviteljstvo nad našim klubom.

Ena prvih povezav kluba s posameznimi organizacijami je bila povezava s taborniškimi odredi ter preko njih s Taborniško zvezo Slovenije. Tako se je širilo članstvo ne samo v LLK Jugobanka, temveč tudi v Sloveniji. Prav iz taborniških vrst so zrasli novi lokostrelski klubi. Plod tega je tudi izdaja lokostrelske literature »Osnove lokostrelstva«¹ in »Lov z lokom«. Za potrebe lokostrelstva in v sodelovanju s Taborniško zvezo Slovenije pa je pred petimi leti nastala Lokostrelska šola Ljubljana, edina tovrstna organizacija v Jugoslaviji, ki je usposobila številni kader za vodenje tečajev in treningov lokostrelcev v taborniških in klubovskih vrstah.

V zadnjem času je veliko aktivnih tekmovalcev prenehalo tekmovali, postali so rekreativci, ki pa so s svojim znanjem in prakso še vedno pomembni sodelavci.

»Prav v zadnjem obdobju se kaže možnost ponovnega vzpona, saj smo s sistematičnim delom z mladino ob vsakoletnih tečajih za začetnike uspešni vzgojili pionirsko in mladinsko ekipo. Ta je v sorazmerno kratkem času tako napredovala, da v okviru Slovenije in Jugoslavije že posega po najvišjih naslovih. Resnost in delo te mladine je porok, da se bodo svetle tradicije našega kluba nadaljevale tudi v prihodnje in da to ne bo ob tako intenzivnem in nesebičnem delu vseh članov kluba zadnja tovrstna obletnica,«¹ je dejal predsednik LLK Jugobanka Franc Merela.

Plani za letos in v prihodnje?

»Urejamostrelišče pod tivolskim bazenom za zimskie treninge in priprave na dvoransko tekmo 13. januarja. Odprto prvenstvo kluba z mednarodno udeležbo okoli 110 tekmovalcev bomo tokrat organizirali na Ježici, v matični občini. Potem nas čaka še vrsta tekem. Ob tem je na programu še sedem tečajev, pred tem pa še dva za nove lokostrelce. Organizirali bomo tudi lokostrelski tabor nekje v Bohinju. Resno delo z mladimi bo zagotovilo dobre rezultate. Med drugim: LLK Jugobanka mora imeti na olimpijskih igrah 1988 v Seulu svojega člana - reprezentantna Jugoslavije.«¹

To so bile dokaj optimistične besede prizadevnega predsednika bežigradskih lokostrelcev Franca Merele; ne dvomimo v njihovo uresničitev.

IVAN ŠUČUR